

som vor Skibsfast er undergaaet i de senere Aar, har fort til, at mangfoldige Folk, som levede ret godt, nu leve temmelig uselt paa Grund af de høie Afgifter, de maae svare, og man vil endda gaae videre endnu, man vil endda paalægge dem yderligere Afgifter for Benyttelsen af Næringslovens Bestemmelser om at forhandle fra Skib, som om der ikke allerede var paalagt for stor Afgift, særligt for Udøvelsen af denne Næring. Den høitærede Finantsminister er bleven rost for Inddragelsen af Transportvæsenets Fond; jeg gjentager kun denne Røst betinget, idet jeg ikke seer nogen Grund til, at Fondens Midler blive under Postvæsenets Bestyrelse; skulde Stridtet være sleet heelt ud, maatte de være henlagte under Reserveconden. Noget Eignende kan siges om andre separate Fonds, da det vilde give langt større Klarhed i Regnskabsvæsenet og Lettelse i Bestyrelsen. Turde jeg nævne nogle enkelte Smaating under § 6, da er det det, at jeg savner i Anmærkningerne nogen Anthynding af, hvorvidt det har været heldigt med den Indretning i de nordlige Amter i Sjælland, hvortil vi bevilgede Penge ifjor, nemlig Fodpostvæsenet, og som et Duffe til Finantsministeren skal jeg nævne, at han ikke vil være for sparsom med Oprettelsen af Postexpeditioner, naar det kan skee billigt, og det kan det mange, mange Steder, idet man ikke vil behøve at ansætte særlig lønede Expediteurer; tillige skal jeg udtale min Forundring over, at den høitagtede Finantsminister har kunnet mene, at det var rigtigt at fratage den hele sydlige og østlige Deel af Faltser den Ret, de have havt til at faae Post directe pr. Dampskib eengang daglig i Sommermaanederne, fordi Jernbanen aabnes paa Sjællandsfiden. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme nærmere ind paa her, men uagtet Posten paa tænkes besørget ved privat Entreprise, tør jeg dog antage, at hele dette Spørgsmaal ikke kan stilles saaledes hen, som det er foreslaaet af den høitagtede Finantsminister, selv om der var adskillige Godseiere paa Volland, der kunde spare $\frac{1}{4}$ Time ved at tage over Gaabense, især da de dog alligevel kunne komme den Vej eengang om Dagen. — Der er en Sag, som det undrer mig ikke blev omtalt igaar. Der staaer opført under Nr. 8 i § 10 en Ind-

tægt af 75,000 Rd. ved Afløsningen af Indskrænkningen af Byggefriheden indenfor Demarcationslinien. Dette er vist en meget tvivlsom Indtægt; der er ingen Dplysning derom, der staaer ikke et Ord derom i Anmærkningerne, men jeg er tilbøielig til at antage, at de paagjældende Mænd ville vente i 5 Aar og 5 Aar til, thi saa har efter Lovens den vedkommende Minister Lov til at afløse uden nogen Grændse, og skulde man sætte Prisen, efter hvad der synes at være opført for det øvrige Terrain, som er overladt til Kjøbenhavn's Commune, da troer jeg, at de vilde kunne faae Indskrænkningen meget billig. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet her, da jeg tør haabe, at naar Beretningen om dette betydelige Salg foreligger for Rigsdagen, der da fra Folkethingets Side vil blive truffet Foranstaltning til nærmere at overveie hele dette Spørgsmaal. Jeg skal kun udtale allerede nu, at Finantsudvalget ifjor var enig om at henstille til Ministeren, og da navnlig til Indenrigsministeren, om han vilde foranstalte en Undersøgelse af, hvorvidt disse overtagne Udgifter til Fattigvæsenet, Dpfoststringshuset o. s. v. kunde paahvile Staten, og om der, hvis det maatte findes — ikke blot eenfaldigt af Regjeringen, men selvfølgerlig ogsaa af Bevillingsmyndigheden — da maatte blive fremsat et Forslag til Aføsning. Men uagtet vi have fordret en saadan Undersøgelse og forlangt, at der eventuelt derefter skulde komme et Forslag, see vi nu, at disse forskjellige Ydelsler, der til Erstatning for ubegrundede Privilegier have paahvilet Staten, med Gøt ere forsvundne af Finantsloven. Paa hvilken Maade de ere forsvundne, kunne vi lade staae hen til siden. — Jeg veed ikke, om man tager feil, naar man udtaler en Slags Glæde over, at vi ere blevne frie for Udgiften til at holde en Gesandt i Constantinopel. Det forekommer mig, at det er behageligt at see, at man ialfald eet Sted i Verden kan fra de nordiske Rigers Side forenes om Noget, hvad det forekommer mig, at de til fælles Baade maatte kunne gjøre paa mange Steder. Jeg gaaer ikke saa vidt at udtale, at Tidspunktet just nu skulde være kommet til Gjenneførelsen deraf, men jeg nærer det Haab,